

Sebők Zsuzsanna (11.c) - Sötétpapír

Reggelente, mikor kinyitom szemem,
Csak a sötétséget látom.
Felkapcsolom lámpám, adja nekem fényét,
De helyette géppávám fényezi magát.

Zajos és fényes, de nem mozi,
Sötétséget elűzi, ám energiám elnyeli.
0-24-ben a gép előtt, 5 perc szünettel,
Délután meg készülök ezerrel.

Ketrecbe zárt madár olyan vagyok,
Szobám fala oly fagyos.
Ajtó csukott, ablak zárt,
Szoba kék, fej sötét.

Király nincs országunkban de,
„Korona” van néhány ember fején.
Utcára nem mehetünk,
Lakóhelyünk, mint Szellemváros.

Karantén rémálom, iskola álom,
Tárhelyem tele, törölni kellene.
Régi ceruzát, papírt, nyomtató váltja,
Az E-mail, Word, és a Redmenta.

Amilyen jó a puha ágy, olyan jó a kemény szék,
Itthon ülök, fejem mint harang, kong az ürességtől.
Unalmas napok, fáradt testben,
Gyűlölöm, de kimondom: Hiányzol iskola!